

Hymn.

2. **L**ạy ơn Chúa tôi thương xót người ta, Mà sinh nơi
thế đền thay quá giá, Vì trước theo chước quỷ xui mưu
tà, Rầy dương thế nay đâu đó được tha. 2. Vì yêu xót
thương con cháu A-dong, Làm than nơi thế giầm mưa giải
nóng, Vì thế nên xuống trần gian vui lòng, Mà ban xá
ân tha hết sạch trong. 3. Vừa khi Chúa tôi sinh xuống trần
gian, Dù đang non yếu mà không khóc than, Từ lúc run rét
nằm nơi chiên đàn, Hằng thương đến con đường chốn làm
than. 4. Rồi khi lớn lên ban phúc càng hơn Người hay thương
xót làm ơn rất lớn: Mù tối cầm điếc què đau không sờn,
Vì ơn Chúa ban cho nó lành tròn. 5. Hằng thương các con
nay chốn trần gian. Hằng yêu thương nó dường con rất
thánh, Rủ có khi nó vẫn vờ lạc đàng, Thì nguyên cứ thương
không có hề than. 6. Nào nghe có ai kêu khóc nài xin,
Mà không tha thứ cùng không đoái thỉnh, Vì nó xin Chúa
rầy tha cho mình, Thật không thấy ai như thế mà tin.
7. Lòng thương Chúa tôi khôn xiết mừng khen Vì đang khi
sống hằng thương đoái đến, Chước cứu nhân thế được nên
con hiền, Vì ơn Chúa tôi tha hết tội khiên. 8. Vì thương các
con giao phó mình cho, Mà nuôi con cái ngự nơi bánh đó,
Ngự đầy trong khắp trần gian lưu đồ, Minh nay Chúa ban
nên bánh đầy no. 9. Vì đương lúc đi trong chốn trần gian,
Mà lên cho tới vào nơi quý quán, Hằng lăm mưu chước quỷ
ma ngăn đặng, Người thương giắt tay đi đến bình an.
10. Rầy suy các công ân Chúa đầy ban, Hằng thương con cái
này đây quá đáng, Rầy biết nên mền làm sao cho bằng, Thì
xin Chúa ban ơn mền đầy ran. 11. Lòng con mền luôn xin
Chúa hằng thương Mà thêm ơn mền làm cho thích sướng,
Vì Chúa thương đến đoan con phi thường, Thật con cảm
ơn không dám trăm trượng. 12. Rầy con mền sao cho
thấu tình thương, Vì con non yếu mà nay ước muốn. Cần
có tay Chúa đỡ ơn hơn thường, Mà ban mền hơn cho xứng
lòng thương. 13. Đời nay chúng con xin Chúa đừng quên,
Hằng ban ơn xuống làm cho sốt mền, Mộ mền Mẹ Chúa
làm tôi cho bền, Đời sau mền liên không có ngày quên.